

ЗОРНИЦА

СІДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та едиж годишъ е 30 сребърни гроша, а за шестъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ше ся приѣма за 20 гр. Спомоществованіа-та трѣба всякога да сѣ приѣматъ и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулосе) на Редакциѣ-та въ Америкъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вѣшаватъ по 2 гр. на редѣ-тъ.

Година 4.

АРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 20 ДЕКЕМВРІЙ 1879.

Брой 51.

ИЗВѢСТІЕ.

Отъ първый Януарія 1880, Зорница-та ше излазя въ Вторникъ вмѣсто въ Четвъртъкъ, за по-бързо-то ѣ распраца-не съ пощѣ-тъ. Тогава спомоществова-тели-тъ ни въ Новъ-Загорѣ, Хасково, Чирпанѣ, Ямболѣ, Сливенѣ, Котелѣ, Карнобатѣ и пр. ше ѣж приѣматъ съ пощѣ-тъ която ся испраща отъ Пловдивъ въ Петѣкъ. Спомоществователи-тъ въ Карлово, Калоянѣ, Шипѣ, Казанлъкъ, Старъ-Загорѣ ше ѣж приѣматъ съ пощѣ-тъ която ся испраща отъ Пловдивъ въ Сѣботѣ. Спомоществователи-тъ въ Княжество-то ше ѣж приѣматъ съ пощѣ-тъ която ся испраща отъ Цариградъ въ Вторникъ. Спомоществователи-тъ въ Македоніѣ ше ѣж приѣматъ съ пощѣ-тъ която ся испраща отъ Цариградъ въ Четвъртъкъ.

Ный пѣразявамы искренѣ-тъ си благодарность на почитаемы-тъ си настоятели за усилия-та, които тѣ сѣж полага-ли до сега за распространіе-то на вѣстника ни.

Твърдѣ добрѣ разбирамы мѣчнотин-тъ на тѣхнѣ-тъ службѣ и главоболіе-то което имъ причиняватъ наши-тъ погрѣшкы и погрѣшкы-тъ на пощѣ-тъ; но, при всяко това, ный ги умолявамы да продължаватъ да служатъ както намъ тѣмъ и на спомоществователи-тъ ни.

Съ благодареніе явявамы на читатели-тъ си че Г-да Л. И. Касаровъ и П. К. Каранджуловъ ше бѣдѣтъ и за на-прѣдъ наши сътрудници.

Цѣна-та на вѣстникъ-тъ е, както на-прѣдъ, едно бѣло меджидіе и половина. Други сребърни пары сѣ приѣматъ врьѣ 20 гроша меджидіе-то. Пощенскы тилбры и кайме не сѣ приѣматъ.

Въ мѣста-та, дѣто има настоятели, цѣна-та за частны лица, които нека-тъ да имъ ся испраща листѣ-тъ въ особнѣ врьѣкъ, ше е 5 гроша повече за всякож врьѣкъ. Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листа сѣ испращатъ въ еднѣ врьѣкъ, не ше сѣ изискватъ 5-тъ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятель въ сѣщо-то мѣсто.

Спомоществованіа-та сѣ приѣматъ всякога, но трѣба да сѣ приѣдплатятъ само до края Юнія или до края на Декемврія.

Спомоществованіа-та въ всякой случай трѣба да сѣ приѣдплатены.

Това правило ше сѣ държи строго.

Всякой, който нека, може да стане настоятель; и който ни събере и испрати пѣть спомоществованія и на горѣ, имъ право да задържа за себе си едиж десѣтъ часть. Освѣнь десѣтъка, ный ше испращамы по еднѣ особнѣ листѣ и всякой настоятель, който ни испрати 10 спомоществованія, по два на всякой кой ни испрати 25, по три, който ни испра-

ти 50, и пѣчетыри, който ни испрати 100 спомоществованія.

Прѣзъ тѣ мѣсець ный ше испращамы на настоятели-тъ си и отъ Сед. и Мѣс. Зорницѣ по нѣколко листовѣ повече отколкото трѣба за спомоществователи-тъ ни, за да имъ улеснимъ трудовѣ-тъ и новы-тъ спомоществованія.

Първый-тъ и второй-тъ броеве на Зорницѣ за 1880 ше сѣ испращатъ на вѣнчкы-тъ и настоятели; по слѣдъ първы-тъ два бѣ не ше сѣ испратятъ никакви листѣ никому отъ когото не сѣ ся приѣли апѣлно спомоществованія-та най-малкъ за шестъ мѣсеца.

Г. Харѣтъ Хачедоріанъ ше бѣде общъ настоятель Зорницѣ въ Источнѣ Румелиѣ. Той опѣломощенъ да приѣма пары за вѣстка както отъ настоятели-тъ тѣмъ и отъ спомоществователи-тъ ни.

ДОЛНИ-ТІЯ ВЪЗВЫШАВАТЪ.

2.

Въ минѣлѣ си членъ ный показамы че Богъ ѣзика всякого чловѣка да извършва нѣж высокъ службѣ, и че всякой кой вѣрно извършва тѣзи службѣ ше сѣувѣчае съ славнѣ сполукѣ. Въ наоящія си членъ ше разгледамы какъже сѣ придобы таква-зи сполука.

Какъ сѣ приобывали славны сполуки въ стары врьѣма? Изедѣтъ ли сѣ едно велико дѣло, или чрѣзъ дългы трудовѣ и постоянны усилия? Велико дѣло ли е да сѣ трѣ чловѣкъ ежедневно за да влачи голмы каменіе, да ги дѣга на горѣ, да ги бѣче и намѣства? Но по този начинъ пириды-тъ сѣ въздигахъ.

Велико дѣло ли е да сѣ мѣчн чловѣкъ съ отпѣкъ и лопатѣ въ рѣцѣ, день слѣ день и годишъ слѣдъ годишъ, за да сѣ отвори нѣкакво съобщеніе между едѣ столицѣ и нейны-тъ области? Но по този начинъ сѣ направихъ Римскы-тъ друмовѣ.

Който и да последне на нѣкож отъ ныйшны-тъ огранѣ парны машины, ше извика: 'Каква удна работа!' Но тѣзи чудна работа неѣ плодъ на нѣкож ненадѣйнѣ чловѣкскѣ мысль. Първа-та мысль за направѣ-тъ на едиж парнѣ машинѣ трѣба да е была много проста, както шѣе была проста и първа-та машина, плѣдъ-тъ на тѣзи мысль. Но слѣдъ това колко много и голмы грижы трѣбвало да сѣ приложатъ, каквы мысли и размѣшенія трѣбвало да сѣ прибавятъ при първѣ-тъ простѣ мысль, додѣ да сѣ достигне до настояще-то усѣвршенствованіе на тѣзи машинѣ! Първый-тъ измыслитель като направилъ първѣ-тъ простѣ парнѣ машинѣ, второй-тъ сѣ трудъ и прилѣжаніе прибавилъ на нейнѣ нѣщо повече, третій-тъ ѣж направилъ още по-некуснѣ, четвъртый-тъ още повече и т. н. додѣто машина-та е станѣла толкова некусна

коякото сега ѣж гледамы. На никого отъ тѣхъ мысль-та, којѣто той прилагалъ, не была велика и на никого дѣло-то не было славно; но слѣдствіе-то на тѣхны-тъ мысли и на тѣхны-тъ дѣла събраны вкупъ е наистинѣ велико.

Ный сѣ удивлявамы когато гледамы чудны-тъ операциѣ на нѣкой отличнѣ докторъ, или когато четемъ за важны-тъ открытія на нѣкой научнѣ мѣжъ, или когато чуемъ красноречиво-то слово на нѣкой ораторъ, и побѣрамы, може бы, да заключимъ че вѣнчкы-тъ тѣхнѣ животъ сѣстои отъ чудны операциѣ, важны открытія, красноречивы слова. Ный не знаемъ трудовѣ-тъ сѣ които тѣ сѣ изелѣдували и най-незначителны-тъ точки на свѣтѣ занятія, постоянство-то сѣ което тѣ сѣ изучавали и най-маловажны-тъ прѣдмѣты, и вниманіе-то което тѣ сѣ давали и на най-малкы-тъ подробности. Слѣдствіе-то на вѣнчкы-тъ тѣзи грижы и усилия наистинѣ е славно, по кой бы нареклъ славно всякое едно отъ много-то изелѣдованія, изучаванія или вниманія на тѣзи отличны мѣжѣ?

Въ духовны животъ, тоже, славны сполуки можѣтъ сѣ придобы; по и тѣ сѣ придобыватъ по сѣщія начинъ — чрѣзъ постоянно вниманіе на тѣмъ назоваемы-тъ малѣ работѣ, и чрѣзъ вѣрно извършваніе на службѣ-тъ, считаны влобще незначителны.

Голѣма сполука може сѣ придобы наистинѣ, ако не гледамы за малкы работѣ-тъ които Богъ ни е назначилъ, и ако вѣрно извършвамы службѣ-тъ които той ни е опрѣдѣлилъ. Тѣзи дневны работѣ и дневны службѣ, може бы, не ни сѣ виждатъ много важны и да не ни обѣщаватъ славны сполуки, но ако сѣ трудимъ да ги извършвамы внимателно и вѣрно, слѣдствія-та имъ ше бѣдѣтъ велики.

Ако разгледамы на около ный ше видимъ че едни людѣ орѣтъ земѣ-тъ а други търгуватъ съ произведенія-та ѣ, едни сѣ занимаватъ съ разны художества а други учятъ млади-тъ, и тѣмъ пѣтатъ. Тѣзи обыкновенны занятія не ни сѣ виждатъ велики, нито плодъ-тъ на дневны-тъ имъ грижы сѣ вижда много значителнѣ. Ако, обаче, прѣсѣмѣнемъ колко едиж старъ селянинъ е приложилъ, съ обыкновеннѣ-тъ работѣ прѣзъ живота си, на общо-то богатство на свѣта, тогава ный ше сѣ убѣдимъ че занятіе-то му не е маловажно. Учителъ-тъ често сѣ обезсърчава въ дневны-тъ си усилия, когато забѣлѣжава че ученици-тъ му не напѣдватъ тѣмъ както той бы желалъ, и чини му сѣ, може бы, че твърдѣ малка полза излиза отъ трудовѣ-тъ му. Когато, обаче, старый-тъ учитель сѣ припомни вѣнчкы-тъ младежи които той е училъ, и вліяніе-то което той е ималъ върху тѣхъ, тогава той по-добрѣ о-

цѣнява величіе-то на званіе-то си. Сѣщо-то е нѣсъ други-тъ званія на людѣ-то; ако гледамы самѣ на днешнѣ-тъ работѣ на едиж чловѣкъ, плодъ-тъ ни сѣ вижда твърдѣ незначителнѣ, но ако съберемъ плодъ-тъ на вѣнчкы-тъ дни прѣзъ животъ-тъ му, тогава ни сѣ вижда доста значителнѣ.

Богъ, обаче, повиква людѣ-то си да извършватъ едиж по-высокъ службѣ отъ колкото да орѣтъ земѣ-тъ, да търгуватъ съ произведенія-та ѣ или да цѣрятъ болны-тъ. Когато гледамы нѣкож хубавѣ статуи, ный сѣ чудимъ на некуство-то, чрѣзъ което отъ едиж корабъ мраморнѣ камыкъ сѣ изрѣзълъ такъвъ едиж сѣвршенъ образъ на чловѣческо-то тѣло, шѣто ни прѣдстави неговы-тъ красны чѣрты и сѣразмѣрности. Всякой Християнинъ е повиканъ отъ Бога да върши едиж видъ ваяніе, което да стои по-горѣ отъ некуство-то на най-отличны-тъ ваятели на свѣта. Той е повиканъ да работи нѣщо по-красно отъ мраморъ и отъ него да направѣ едиж образъ много по-краснѣ отъ чловѣческо-то тѣло: той е повиканъ отъ Бога да направѣ, съ Божѣ помощъ, въ кораво-то си сѣрдце едиж образъ на самага Бога, и да прѣдстави чрѣзъ поведеніе-то си духъ-тъ на Господа Исуса Христа. Ако опѣзи, които сѣж прѣдадени на изящны-тъ некуства, сѣ влодушевени отъ такъво вѣсхыщеніе шѣто оставатъ отечество-то си, сѣ скытатъ по чужды страны, изучаватъ произведенія-та на най-отличны-тъ ваятели и живописцы за да правятъ по слѣдъ тѣхны образы на земны прѣдмѣты, то сѣ колко по-голѣмо възхыщеніе трѣба да сѣ влодушевява всякой Християнинъ, като е повиканъ отъ Бога да произведе въ сѣрдце-то си едиж нетлѣннѣ образъ на самага Бога!

Но какъ може Християнинъ-тъ да извърши таква дѣло? Отговарямы че той не може да извърши това съ едно напѣрѣжѣто усиліе. Както ваятели-тъ и живописцы-тъ трѣбвало да стоѣтъ съ дни, мѣсецы, даже и цѣлы години прѣдъ славны-тъ статуи и живописанія, които тѣ сѣ некали да подражаватъ, така и Християнинъ-тъ трѣба за дълго врьѣме да стои прѣдъ Оногова, когото нека да подражава въ живота си, образъ-тъ на божественно сѣвршенство — Исуса Христа. Християнинъ-тъ не трѣба да сѣ задоволява само да чуе нѣколко думы за него, да попрочете сегытъ тогытъ нѣщо отъ Слово-то му, или само да носи име-то му; той трѣба да сѣ обрѣца често къмъ Исуса Христа, постоянно да гледа на него и внимателно да изучава сѣвршенства-та му, додѣ сѣ сѣстави едно точно понятіе за Бого-чловѣка. Истина е че той не може да направѣ това изведѣтъ, но ако той може всякой день да изучава по нѣщо си относи-

83. Български тѣ граждане иматъ право да съставляватъ дружества безъ никакво прѣдварително разрѣшеніе, стига само цѣльта и средствата на тия дружества да не вредятъ на държавниин общественъ порядѣкъ, на религиа-та и добротѣта.

ДѢЛЪ X.

Право за подаване прошения.

84. Всякой Български подданикъ има право да подава на надлѣжнитѣ власти прошения, подписани отъ едно лице или отъ много лица (коллективно.) Учреждения, установени по закона, иматъ право да подаватъ прошения чрезъ своите прѣдставители.

ГЛАВА XIII.

За Народното Прѣдставителство.

85. Прѣдставителството на Българското Княжество се заключава въ Народното Събрание което бива:

ГЛАВА XIV.

За Обикновенното Народно Събрание.

ДѢЛЪ I.

За състава на Обикновенното Народно Събрание.

86. Обикновенното Народно Събрание се съставя отъ прѣдставители, избрани направо отъ народа, по единъ прѣдставитель на десетъ хиляди души отъ двата пола.

Прѣдставителетѣ се избиратъ за три години.

Избирателетѣ сѣ всички български граждане, които иматъ възраст по-горѣ отъ 21 година, и се ползватъ съ граждански и политически правдини.

Избираеми за прѣдставителетѣ сѣ всѣхъ български граждане, които се ползватъ съ граждански и политически правдини и сѣ на възраст по-горѣ отъ 30 години и да сѣ книжовни (грамотни).

За редѣтъ на изборитѣ ще се изработи особенъ избирателенъ законъ.

87. Прѣдставителетѣ прѣдставятъ не само своитѣ избирателетѣ, но и цѣлий народъ. За това тѣ не могатъ да приемятъ отъ своитѣ избирателетѣ никакви задължителни за себе инструкции (наставления).

На прѣдставителитѣ се дава пълна свобода да обекждатъ нуждитѣ на България споредъ собственото си убѣждение и съвѣсть.

88. Щомъ се открие засѣданието, Народното Събрание подѣ Прѣдсѣдателя на най стария по години изъ между членоветѣ си, пристѣпия ведага кѣмъ избора на Прѣдсѣдатель и подпрѣдсѣдатель.

89. Народното Събрание избира между своитѣ членове только секретаре, колкото му сѣ потребни за работитѣ.

90. Министритѣ могатъ да се импиратъ въ засѣданията на Събранията да взиматъ участие въ прѣспиритѣ. Странно е длѣжно да изслушва министри всякой пѣтъ, когато они искатъ дма.

91. Князѣтъ може на мѣсто министри или заедно съ нѣхъ да назнача особни комисаре, за да даватъ на Странно обявление по внесени прѣспиритѣ предложения. Комисаретѣ въ тнелу чап иматъ, като министритѣ, прѣспиритѣ, които сѣ показани въ прѣдидущи 90 членѣ.

92. Събраниято може да поканва министри и комисаритѣ да дойдѣтъ въ засѣданието, за да даватъ потребитѣ свѣдѣния и разяснения. Министритѣ и комисаритѣ сѣ длѣжни да дойдѣтъ

въ Странно и да даждѣтъ лично искушения. Министритѣ и комисаритѣ своя отговорност, могатъ имѣчатъ таквѣ работи, за кою се разгласи не увреме, може да редятъ държавнитѣ интереси. (Слѣдва.)

БЪСКИ-ТЪ ОБЩИНЫ ВЪ МАКЕДОНИИ.

2.

аство-то имѣ.)

Естео бѣше щото политически-тѣратъ въ Балканския полуостровъ вѣрху ходѣтъ изобощо нѣхъ-тѣ Българскы общины. Новото-ноіе на работи-тѣ погнѣхъ вниманіа всякой мѣслящъ Българинъ, чѣше сѣ че общини-тѣ, които до тѣхъ единственитѣ народни дѣнія за народополитически общи, извършихъ мислѣ-тѣ сѣ и изѣ важностъ-тѣ сѣ. Тѣзи фаза, оѣе можѣше да бѣде обща и трайна зѣки-тѣ Българскы общины.

Когатрѣни-тѣ и повечето отъ южнитѣ Бѣски общины, които и прѣди бѣхъждини отъ угрожающѣ мѣчотѣи, ще да устѣжатъ главѣ-тѣ сѣ рѣ политически-тѣ учреждения, сѣзд отъ послѣдніа прѣвратѣ, то западѣли Македонскы-тѣ Българскы ои, които и прѣди грозна морѣ ги ие, трѣбваше да съберѣтъ слабитѣ-тѣ и изново да поченѣтъ старѣ-тѣ работѣ.

Македонѣ Българи сѣ съкрушенно сѣрдѣхѣ че неспрѣятелска рѣка имѣ озова, което щедра рѣка бѣ имѣ изила. Тѣ сѣ поозѣрѣхѣ тукъ тамѣтѣ никѣдѣ неможихѣ да видѣтъ ве: само надѣжъ-та, тѣзи могуща пѣнтелка, за едно по-охално бѣждѣ ги оставѣше да сѣ хвърлятъ въ оѣта на отчаяніе-то. Въодушевенитѣзи надѣжъ, тѣ сѣ опѣтахѣ да сѣвѣжатъ малко, за да покажатъ че ие живи. Пѣрва-тамыслѣ, прочее, коѣя пороѣи въ ума имѣ, верѣдѣ неимѣ-тѣ нещастіа, бѣше да сѣ образъ пакъ народо-церковнитѣ общини, и усигорѣтъ церкви-тѣ, да сѣ отворѣчилища-та и да търѣнѣтъ по прѣ сѣ пакъ.

Но ето че пѣрѣвѣ-тѣ стѣпѣкѣ имѣ сѣ испрѣчѣватѣ неволи, по-сплѣтѣны затрудненіа. сѣ по-пѣрѣ-тѣ, по-опѣтѣ-тѣ и пѣятѣ-тѣ лица да застанѣтъ на на общини-тѣ и да земѣтъ какѣ-тѣ въ рѣцѣ-тѣ сѣ управление-то народоцерковнитѣ работи? Нѣма едни неволно отдалечени отъ мѣж сѣ родинѣ, оплакѣватъ отъ далѣлокобѣ-тѣ и участѣ; други волю иѣвѣны отъ дебелѣ-тѣ пѣшѣ на нѣплоденѣ-тѣ нѣвѣжъ, гоѣжѣ прѣхѣвалѣ сѣ патриотизмъ. Това, обаче, не спрѣмакедонскы-тѣ Българи отъ да образѣ своитѣ общини макарѣ и отъ пѣабы членове. Но дѣ сѣ церкви-тѣ, коѣзи новосѣставѣны общини трѣбѣва земѣтъ подѣ грѣжѣ-тѣ и попеченіа сѣ? Нѣма ги: Гѣрцкы-тѣ владыцѣ доста хѣтри да ловѣтъ рыбѣ въ нѣжѣ-тѣ водѣ; тѣ сѣ много дѣрзостѣа усвоѣватъ Българскы-тѣ церкви общи имѣщества и да клеветѣятъ прѣтѣли-тѣ имѣ сѣ укорѣно-то имѣ коми. А нѣматъ ли право общини-тѣ въ и-то на Българскыа народѣ въ Македѣ да поискѣтъ назадѣ народни-тѣ сѣ пѣжѣаніѣ, между които сѣ и церкви-тѣ? Хубава работа, Бъл-

гарскы общини въ Македоніѣ! Българскый народѣ въ Македоніѣ! Българскы учреждения въ Македоніѣ! Това ли бѣше, и това ли е воля-та на Европѣ! Но да оставимъ Европѣ и да видимъ до колко нѣкон отъ властѣ-тѣ въ Македоніѣ зиматъ подѣ вниманіе справедливѣ-тѣ прѣтѣзаніа на тамошнитѣ общини. Какѣ е пощадила и какѣ щади Охридска-та община за да земѣ назадѣ церкѣ-тѣ сѣ св. Наумѣ, но дѣсѣница-та на единѣ отхвърленѣ отъ населеніе-то Гѣрцкы владыка е по-крѣпка да дѣржи тѣзи церкѣ-тѣ отъ колкото цѣло-то това населеніе. Какѣ трудове не полага Ресенска-та община за да сѣ отѣжѣли богослуженіе на тамошнѣ-то Българско населеніе въ церкѣ-тѣ му, по видѣ сѣ че само богослуженіе-то на пѣ-колко погѣрѣчѣны Власы е Богу прѣѣто. Какѣ не прави Леринска-та община за да неспрѣи позволеніе поне да сѣ сѣзѣ-да единѣ Параклѣетъ ако не было (?) възможно да етѣне тѣ господарѣ на церкѣ-вѣ-тѣ сѣ, но това зависѣ отъ благоволеніе-то на владыка-та, когото тѣ не припознаѣ. Сереска-та, Воденска-та, Костурска-та, Кѣчевска-та и много другѣ общини въ Македоніѣ ежѣдневно сѣ излагѣтъ на подобни борби за подобни права, но борби-тѣ имѣ сѣ ударѣтъ о камѣкъ, и права-та имѣ сѣ онеправдаѣватъ.

Трѣта-та спѣнка на Македонскы-тѣ общини сѣ испрѣчва въ тѣхно-то заляганіе да отворѣтъ пакъ училища-та сѣ. Ако повечето отъ народни-тѣ училища и да сѣ намиратъ въ неспрѣятелскы рѣцѣ, общини-тѣ могатъ сѣ слабитѣ сѣ сѣлы да наемѣтъ какѣ годѣ кѣщѣ, които нужѣ ради да имѣ послужѣтъ въѣ-то училища; но дѣ сѣ учителѣ-тѣ, които трѣбѣва да земѣтъ управление-то на тѣзи училища? Дѣ сѣ нуждѣ-тѣ учебѣнѣци за ученицѣ-тѣ и учителѣ-тѣ? Кой Българинъ сѣ наема да етѣне Българскы книгопраѣвецѣ, безъ да сѣ бои че ще сѣ компрометѣра за коми-та?

Македонскы-тѣ учителѣ, които прѣвѣт единѣ кратѣкъ по доста трудѣнѣ перѣ-одѣ отъ живота сѣ сѣ борѣхѣ сѣ едѣжѣ-тѣ сѣ рѣжѣ противъ неѣѣжество-то на народа, а сѣ другѣ-тѣ противъ свѣрѣ-постѣ-тѣ на Гѣрцкы-тѣ владыцѣ и на послѣдоватѣли-тѣ имѣ, тѣзи Българскы учитѣли, които отъ училищѣ-тѣ кѣтедры и отъ церковнитѣ амвоны прѣпѣ-рѣчѣвахѣ правѣ-тѣ, а въ Фарисейскы-тѣ, тѣи да кѣжѣ, съборѣща често ставѣхѣ жѣртѣ на несправѣ-тѣ, тѣзи народни поборѣнѣци, които поучѣвахѣ бѣждѣ-тѣ сынове на Македоніѣ въ закѣны-тѣ на природѣ-тѣ, на здравіе-то и на богатѣство-то, а тѣ, тежѣко наскѣрбѣни, рѣдко сѣ наслаждавахѣ на естѣ-ство-то и, често безъ пары, много пѣти оставахѣ гладѣи и голоѣ, тѣзи Македонскы учитѣли, повтарѣмъ, които тѣи постоѣнно бѣхѣ изложѣни на борби и го-пеніѣ, бѣдѣностъ и прѣѣрѣнѣ, като видѣхѣ щѣстѣе-то на по-честитѣ-тѣ сѣ съ-тѣчѣственѣнѣци и чужѣ глѣстѣ на пока-нѣжъ, затѣкохѣ сѣ тамъ и тѣ бѣдѣ-тѣ да сѣ поразѣвесѣлятъ, и тѣ клѣтѣ-тѣ да уча-стѣвѣватъ въ частѣно-то благо на общѣ-то имѣ отѣчѣство.

Не трѣбѣва да ни сѣ вижда странно, прочее, ако повечето Българскы училища въ Македоніѣ сѣ затѣворѣны. Тукъ азъ нищо не споменуѣмъ за онѣзи училища, които Гѣрцкы-тѣ разбойникѣ, Тѣнаѣ Кѣтарахѣ е затѣворѣлъ, или за онѣзи, които сѣ обѣрѣжѣты на правѣ-тѣ-тѣ болѣнѣци, какѣто за примѣрѣ Скопѣско-то. Впрочемъ, безъ церкви или

сѣ церкви безъ нуждѣны церковѣнѣ клирѣ, безъ училища или сѣ училища безъ учитѣли, безъ книгопраѣвѣнѣци или сѣ книгопраѣвѣнѣци безъ учебѣнѣци напечатѣны *Сѣрѣнда ве Фѣлибѣде*, какѣто щѣ сѣ изѣзѣватъ Македонскы-тѣ агѣ, ето настояще-то на Българскы-тѣ общини въ Македоніѣ. * *

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВНИ.

ПРОШЕНІЕ ОТЪ МАКЕДОНСКИ-ТЪ БЪЛГАРЫ.

Слѣдѣюще-то прошеніе сѣ подаѣе вѣчера отъ тукашнитѣ Македонскы Българи на послѣдѣнѣ-тѣ въ Царѣградѣ на ше-стѣ-тѣхъ Великы Сѣлы:

Вашѣ Прѣвѣсходѣтелѣство,

Положеніе-то на Македоніѣ, по прѣ-чинѣ на немѣреніе-то на мѣстѣ-тѣ вла-сти, стаѣ отъ дѣнѣ на дѣнѣ по-досто-плачевѣно. Кражѣ-тѣ, обѣрѣ-тѣ, убѣи-ства-та, злоупотреѣбеніѣ-та, насѣлѣтѣ-та и злодѣѣства-та сѣ умножаѣватъ сѣ у-жѣсенѣ размѣрѣ. Злодѣѣ-тѣ, коѣто Хрѣстѣянѣ-тѣ сѣ обѣдали на Правѣ-тѣ-ство-то, въѣето да бѣждѣтъ строго и законѣно наказѣни, сѣ разѣсѣждѣтъ и дѣнѣ изъ улицѣ-тѣ въорѣжѣни до зѣбѣ-тѣ сѣ. Мирѣ-тѣ и безѣопасѣностъ-та отъ оѣдѣвна вѣрѣме не сѣществѣватъ вѣче у насѣ. Вла-сти-тѣ яѣно доказѣватъ прѣстраѣтѣе-то сѣ въ полѣж на Мѣсѣолмѣнѣ-тѣ, и тѣзи по-стѣпка, прѣтѣвна на волѣ-тѣ на Н. И. В. Султанѣ-тѣ, е толѣкова по-скѣрѣбѣна, колкото тѣ сѣ насѣрдѣчаѣ отъ онѣзи, на които обяѣзанѣностъ-та е да пѣзѣятъ порѣ-дѣка и да установѣлѣватъ сѣгласіе-то.

Напѣстина положеніе-то на работѣ-тѣ е таѣова щѣто, наѣѣрно то щѣ лишѣ пѣ-сетѣ бѣдѣ-тѣ Хрѣстѣянѣ на областѣ-тѣ отъ нуждѣ-тѣ сѣрѣдѣства за живѣніе.

Высока-та Порта сѣ е задѣлѣжила чрезъ 23-й членѣ на Берѣлинскыа Догоѣорѣ да въѣведе особѣны наредѣбы въ другѣ-тѣ о-бласти на Европѣйскѣ Турѣціѣ. (за частѣ-но-то устроѣніе на които области рѣченѣ-ный-тѣ Догоѣорѣ не прѣдѣвидѣ нужѣ-тѣ); подробности-тѣ на тѣзи наредѣбы, които трѣбѣва да сѣ съѣобразѣватъ сѣ мѣстѣ-тѣ нужѣды, щѣ сѣ прѣготѣвѣтъ въ всяѣж о-бласти отъ особѣны комисѣи, между кои-то туземѣный елѣментѣ щѣ бѣде добѣрѣ прѣдѣставѣнтѣ, и щѣ сѣ прѣгледѣтъ отъ В. Портѣ, коѣто прѣди да положи въ дѣѣствіе рѣшѣнѣ-тѣ членѣове, щѣ прѣеме одобреніе-то на еѣдѣж Европѣйскѣ комисѣи.

Въ слѣдѣствіе на това, долоподписѣ-нѣ жители отъ Македоніѣ уѣѣрѣни че благоволеніе-то и чѣловѣщина-та на обра-зовѣнѣ-тѣ Сѣлы не щѣ търѣпятъ вѣче прѣдѣлѣженіе-то на страѣданіѣ-та ни, и убѣдѣни че единѣственѣно-то прѣлично средѣ-ство за да сѣ подѣрѣжа порѣдѣкъ-тѣ, да сѣ обезѣечи общѣй мирѣ, да сѣ даждѣтъ улѣсеніѣ за свободѣно-то и мирѣно-то разѣ-витіе на Хрѣстѣянѣ-тѣ въ Македоніѣ, и да сѣ напѣрави мирѣ-тѣ въ Истоѣкъ тра-енѣ, съѣобразѣно сѣ интересѣ-тѣ на Евро-пѣ и на Правѣтелѣство-то на Н. И. В. Султанѣ-тѣ съѣстои само въ строго-то и бѣрѣзо приложѣніе въ дѣѣствіе изъ областѣ-тѣ ни на спомянѣтый 23-й членѣ, тѣи щѣ-то да отѣговѣря на нужѣды-тѣ и обѣчаѣ-тѣ на населѣніе-то и на болѣшинство-то на това населѣніе, нѣи имѣмѣ честь-тѣ да мо-лимъ въ имѣ-то на чѣловѣщинѣ-тѣ и обра-зованіе-то, чрезъ личѣностъ-тѣ на Вашѣ Прѣвѣсходѣтелѣство, Правѣтелѣ-ство-то, коѣто вѣи прѣдѣставѣлатѣ, да изѣволи да посѣредѣнѣчѣствуѣа щѣто, ведѣнага да сѣ

земѣтъ потребы-тъ мѣрки, чрѣзъ кон-то да се даде край на отчаянно-то ни положеніе, да се турятъ по-скоро въ дѣйствиѣ прѣобразованія-та позволены отъ спомышлятыя договоръ, да се присъединятъ венчкы-тъ епархіи и казы, които сѣ населены повече отъ Българи и отъ които се съставлява Македонія, т. е. епархіи-тъ Дебърска, Охридска, Костурска, Леринска, Битоляска, Воденска, Мелнишката, Сереска, Драмска, Дориданска, Велешка, Скопска, както и казы-тъ — Паланка, Джумал, Шипъ и пр., и отъ тѣхъ да се направятъ единъ Вилаетъ.

Имамы честь-тъ да сме съ най-дѣлбоко почитаніе на Ваше Прѣвѣходителство

Най-смирени-тъ и най-покорни слуги.
(Слѣдватъ сто и два подписа.)

ОБЛАСТНО-ТО СЪБРАНИЕ.

Пловдивъ, 14 Дек. 1879.

Сжб. 8 Дек. На дневный редъ стоѣше, освѣнъ рапортъ-тъ за прошенія-та, 1) Поименно-то гласоподаваніе вѣрху законопроектъ-тъ за наказаніе на прѣстѣпници-тъ прѣди и слѣдъ войнѣ-тъ; 2) Въпросъ-тъ за чалтицы-тъ, и 3) Запытваніе-то за Милиціи-тъ и устройство-то на жандармеріи-тъ.

Слѣдъ нѣкои бѣлѣжки вѣрху законопроектъ-тъ, (особно че ако се не накажѣтъ виновници-тъ тогава въ случай на новѣ войнѣ кой ще бѣде усигоренъ за животъ-тъ си), той се прѣи, и изведѣжъ почнѣ да се разисква въпросъ-тъ за чалтицы-тъ. Тука трѣбѣ да припомнимъ че чалтицъ-тъ държи пространство отъ 180,000 увра-та нивы, отъ които всякъ годинѣ се сѣжѣтъ съ оризъ само 40,000 ув. Това поле, както е всекому извѣстно, лѣжи прѣзъ лѣто-то покрито съ водѣ, който въ застоиваніе-то си образува мѣзавѣжъ и отъ това жители-тъ въ околностъ-тъ не виждатъ здравіе. Най-напрѣдъ Директоръ-тъ на земледѣліе-то поѣ думѣ-тъ, и каза че Правителство-то ако и да бѣ натоварило комисіи да изучатъ тоя въпросъ, пакъ не е още въ състояніе да рѣши какво да прави. Въ продълженіе той изяви полѣ-тъ на ковчегъ-тъ отъ сѣяніе-то на чалтицъ-тъ и възложи въпросъ-тъ на Обл. Събр. Тука мнозина зехъ участіе и особно Доктори-тъ енергически доказѣхъ вредъ-тъ отъ чалтицы-тъ, но че нѣкои ги позволяватъ само да трупатъ пары. Тѣ въ името на челоуѣчество-то и здравіе-то на населеніе-то молихъ събра-ніе-то да унищожи сѣяніе-то на чалтицъ-тъ. Въ това врѣме се прочете и едно прошеніе отъ Т. Пазарджикскій-тъ округъ, чрѣзъ което жители-тъ просяхъ унищоженіе-то на чалтицъ-тъ. Въпросъ-тъ се турѣ на гласуваніе и събра-ніе-то съ рѣшѣніе отхвърли сѣяніе-то на чалтицы-тъ. Слѣдъ това праведно бѣше да се попытка, какво да се прави съ оризовы-тъ нивы, които не принадлежатъ на частны лица. Г-нъ Г. Груевъ настояваше да се продажѣтъ и съ ко-пчество-то да се образува една банка, която да послужи за земледѣлческы училища.

Третій въпросъ бѣ запытваніе-то за милиціи-тъ и жандармеріи-тъ. Г-нъ Прѣдсѣдатель-тъ изьявляше скѣрбъ че Обл. Съб. приближава да се растури и че ако не обмысли за милиціи-тъ и добро-то устройство на жандармеріи-тъ, ще каже че не е разгледало едно отъ важны-тъ сп дѣла. Особно жандармеріи-та, казваше той, е съставена отъ най-простѣ-тъ класѣ и не отговаря на

назначеніе-то си. Той настояваше да се размысли за личный съставъ на жандармеріи-тъ — колко въ чнело и какъ да бѣдѣтъ, и да се издаде единъ публично-административенъ правилникъ по който да се управлява жандармеріи-та. Въ отговоръ директоръ-тъ на общи-тъ сграды каза че милиціи-та се намира въ това незавидно положеніе, защото прѣждебывшій генералъ не е отговарялъ на свое-то званіе; а колкото за жандармеріи-тъ, каза той, желателно е да има по-добро устройство, но правителство-то още не е сполучило въ това.

Пон. 10 Дек. На дневный редъ бѣ изборъ-тъ на постоянный комитетъ. Тоя изборъ интересуваше цѣло-то събра-ніе, като се знае че той остана да се натова-ри съ грѣхъ-тъ за благоденствіе-то на Область-тъ. Тайно-то гласоподаваніе почнѣ и избрахъ се за титулярны членове въ постоянный комитетъ лица-та които слѣдѣхъ; — Г-нъ Карапировъ съ 26 гласа, Г-нъ Ив. Еф. Гешовъ съ 24 гл., Д-ръ Янколовъ съ 23 гл., Д-ръ Стамболски, Д-ръ Странски, Г-нъ Сала-башовъ и Н. Благ. П. Тилевъ съ по 22 гл. Г-нъ Величковъ съ 22 гл., Г-нъ Воденчаровъ съ 17 гл. и Г-нъ Маджаровъ съ 15 гласа. А три-тъ замѣняющы членове сѣ, — Шейхъ-Ефенди и Г-да Пѣевъ и Хиптиамъ.

Н. Т. Б.

АВГАНИСТАНЪ.

Тѣжъ-седмични-тъ телеграми относно Авганскы бой сѣ по-благоприятны за Англичаны-тъ. Читатели-тъ помнятъ че Генералъ Гофъ, който прѣди бѣше заобыченъ отъ нѣколко хиляды Гилзаны, отблѣнѣлъ ги бѣ и стигнѣлъ близо при Кабулъ, дѣто се присѣдинилъ съ Генералъ Робертса; Генералъ Брайтъ тоже, безъ да срѣщѣ важны съпротивленія, приближилъ до Кабулъ. Единъ телеграмъ извѣщяваше че Генералъ Робертсъ ималъ достаточнѣ хранѣ и былъ принуденъ да убіе нѣколко отъ коніе-тъ си; другъ телеграмъ послѣ извѣсти че той ималъ хранѣ за цѣлѣ-тъ зимѣ. Робертсъ, който бѣ излѣзѣлъ да гони непокорены-тъ Авганцы, трѣбѣвало третій пѣтъ съ бой да прѣвземе тѣзи Авганскы столицѣ. Каза се, но не се подтвърди, че той влѣзѣлъ въ Кабулъ на 13/25 Декем. Както и да е, на Англичаны-тъ още не е чиста работа-та имъ въ Авганистанъ; трима-та Авганскы Сѣрдари, главатары-тъ на бунтующи-тъ се Авганцы, сѣ още свободны. Отъ другѣ странѣ Англіиска-та войска се мѣчи да направи желѣзницѣ въ Авганистанъ, която да клони къмъ Джелалабадъ и къмъ Кандахаръ.

Минѣлѣ-тъ Срѣдѣ, по случай на Новѣ-тъ Турекъ годинѣ, дипломатическо-то тѣло въ Цариградъ посѣти Султана на Долмабахче, и Сѣрѣ Лейардъ, като най-старъ по службѣ отъ венчкы-тъ посланницы, честитилъ на Султана новѣ-тъ годинѣ отъ странѣ на венчко-то дипломатическо тѣло. По-напрѣдъ Генералъ Игнатіевъ правяше това.

Споредъ послѣдны-тъ извѣстія отъ Каніе Русска-та царица е още злѣ откъмъ здравіе-то си.

Единъ Англіиский параходъ, който бѣ трѣгнѣлъ отъ Ливерпулъ (Англія) за Америка, потѣнѣлъ отъ голѣмѣ-тъ бурѣ. Отъ 234 души само 9 корабленници сѣ спасили; венчкы-тъ други погинули.

Г. Радопичъ, Черногорскій-тъ Министръ прѣдъ Портѣ-тъ, трѣгнѣ въ петѣтъ отъ Цариградъ за въ Цетинь.

Г. Куманъ, който прѣди бѣше съвѣтникъ на Русско-то посолство въ Цариградъ и слѣдъ това Русскій генераленъ консулъ въ Парисъ, наскоро щѣ да отиде въ Софіѣ дѣто приврѣменно ще бѣде Русскій дипломатическый Агентъ въ Княжество-то.

Споредъ *Агенсъ Русъ*, Князь Лабаповъ бывшій Посланникъ въ Цариградъ ще стане Посланникъ въ Лондонъ, намѣсто Контъ Шувалова, който е назначенъ за Министръ на Русскѣ-тъ Высшѣ Полиціи; Г. Новиковъ, посланникъ-тъ въ Виѣнѣ, ще замѣсти Князь Лабапова, като Посланникъ въ Цариградъ; Баронъ Д'Убриль, Посланникъ-тъ сега въ Берлинъ, ще замѣсти Г. Новикова като Посланникъ въ Виѣнѣ; Г. Сабуровъ, Министръ-тъ въ Атинѣ ще замѣсти Баронъ Д'Убрила, като Посланникъ въ Берлинъ, и Г. Нелидовъ, бывшій-тъ Съвѣтникъ и Намѣстникъ на Посолство-то въ Цариградъ, ще замѣсти Г. Сабуровъ, като Русскы Министръ въ Атинѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Лондонъ, 12 Декем. — Австрійско-то Правителство мысли че ще бѣде опасно ако се отложи до пролѣтъ завземаніе-то на Гусени и Плавѣ отъ Черногорцы-тъ, защото послѣдны-тъ не ще стоѣтъ мирни. За това Австрія пакъ убѣждавала Портѣ-тъ по-скоро да прѣдаде тѣзи мѣста на Чернѣ-Горѣ.

Парисъ, 17 Дек. — Силна вѣялица развали отъ части голѣмѣ мостъ кога-то на него минаваше желѣзницѣ-та между Единбургъ и Джиди; 80 души станѣли жертва.

Берлинъ, 18 Дек. — По причинѣ на Министерско-то промѣненіе въ Франціѣ, Контъ Валие, Францускій-тъ посланникъ въ Берлинъ, си даде оставкѣ-тъ. — Венчкы-тъ Берлинскы политическы вѣстници изразяватъ скѣрбъ за това.

С. Петербургъ, 19 Дек. — Черногорскій-тъ Князь телеграфиралъ на Австріѣ че той не иска да прѣвземе Гусени и Плавѣ съ силѣ.

С. Петербургъ, 18 Дек. — Повтаря се слухъ-тъ че Русскій-тъ Царъ прѣдложилъ на Царевича да земе управленіе-то на вътрѣшнѣ-тъ политикѣ, а той самъ (Царъ-тъ) да надзирава управленіе-то на външнѣ-тъ политикѣ, за да може по този начинъ да се подѣржатъ приятельскы сношенія съ Германіѣ. Царевичъ не прѣиѣлъ това прѣдложение.

Софіѣ, 18 Дек. — Едно окружно писмо отъ Министръ-тъ на външны-тъ дѣла въ Княжество-то до дипломатическы-тъ Агенты на Силы-тъ опровергава укору-тъ на Портѣ-тъ срѣщу Българско-то Правителство относительно Турскы-тъ бѣжанцы, които се връщатъ въ Българіѣ.

Текуща-та цѣна на пары-тъ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

Гр.	Гр.
Меджидіе . . . 106.32	Рускы полѣ 89.22
Бешликъ . . . 119.00	Наполеонъ 87.17
Бакжъ . . . 410. —	Кремичъ . . . 51.15
Кайме ново 920. —	Англ. лира 109.38

Консолиде гр. 10.39
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 34.00

18 Декемврий 1879.

БЪЛГАРСКО-ТО ТЪРГОВСКО ДРУЖЕСТВО

въ

ТУЛЧѢ и ВАРНА

Извѣстѣя Г.Г. Акціонеры-тъ на това Дружество че Главно-то Годишно Събра-ніе на Дружество-то, съгласно съ членъ 23-й и 25-й отъ Устава, ще стане на 10/22 Януарія 1880 год. въ г. Тулчѣ.

Господа Акціонеры-тъ извѣнъ Тулчѣ които неможѣтъ да присѣствуватъ са на Събра-ніе-то, умоляватъ се да упи- номолятъ писмено свои прѣдставители споредъ членъ 14-й и 15-й на Устава които да ги прѣдставляватъ и гласоподаватъ въ редовны-тъ тѣи и въ извънредны Събра-нія на Дружество-то.

Тулчѣ Настоятелство-то.
1/13 Дек. 1879.

ИЗВѢСТІЕ.

НАЙ-ДОБРИ ЛАСТИЦИ.

Най-добри ластичи сѣ отъзи които се правятъ отъ СЪВЕРНѢ-ТА БРИТАНСКѢ КОМПАНИИ въ ЕДИНБУРГЪ. Прѣвѣходство-то на тѣзи ластичи е добръ познато въ Цариградъ, и защото хора-та тѣхъ прѣдпочитатъ повече отъ други, нѣкои безчестни фабриканти сѣ принудили да подражаватъ търговскы бѣлѣгъ на тѣзи компаниѣ, който бѣлѣгъ е единъ Левъ, въсправенъ на заднѣ-тъ си крака.

Единъ чифтъ ластичи направени отъ тѣзи компаниѣ траятъ повече отъ два чифта съ лѣжовныя бѣлѣгъ.

За това се извѣстѣя публика-та да внимава кога-то купува ластичи да търси на тѣхъ печатанѣ думѣ-тъ Edinburgh подъ Левъ-тъ, и вътрѣ въ всякой ластичъ по едны кѣпѣны, безъ които бѣлѣзи ластичи-тъ, явно, не сѣ направени отъ тѣзи компаниѣ.

Ластичи-тъ отъ фабрикѣ-тъ на тѣзи компаниѣ се намиратъ за проданъ на Галѣ при Діамандисъ Георгіадисъ, № 1, Голѣма-та улица на Каракой въ Стамбулъ при Н. Стаматіадисъ, Стаматъ Хамама № 68, Камондо Ханъ, и нѣ дюзини при Г. Гаджаролъ, Американъ Ханъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

ГРАМАТИКА за Новобългарскыя языкъ, отъ Ив. Н. Момчилова, трето издание, излезе отъ печатъ, и ще се намира за проданъ въ книгопродавницѣта ни. Цѣна 1 фр.

КАЛЕНДАРЧЕ за 1880-то Високосъ годинѣ (съ метлѣта въ рѣска) отъ Ив. Р. Пѣскова, излезе отъ печатъ.

Со календарчѣта струватъ 14 фр., единъ л. гр. или 20 сантимѣ. Порѣчени-тъ да сѣ придружени и съ стойността си. Книгопродавницѣта

Трновѣ И. Тодоровъ и др.
1 Невмрий 1879.

Издава се отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бояджияна.